Sinonimi: Chamaeplium officinale Wallr. — Erysimum officinale L.

Narodni nazivi: divlja gorušica — nosan — ognjica — oranj — osak — pariž — pitoma ognjica — rumena žleznica — svinjek — strižica — vranja noga — vranja nožica.

{rokbox title=|Strižuša| }images/stories/ljekovitobilje/136-strizusa.jpg{/rokbox}
Opis biljke: ime koje se još danas upotrebljava za naziv droge dobivene od strižuše - Herba Erysimi - proizlazi iz latinskog imena te biljke koje joj je dao švedski prirodoslovac Carl Linne (1707-1718), osnivač botaničke terminologije i binarne nomenklature za biljke i životinje. Suvremenik Linnea, botaničar Scopoli, dao je biljci sadašnje ime.

{rokbox title=|Strižuša| }images/stories/ljekovitobilje/136-strizusa2.jpg{/rokbox}
Strižuša je jednogodišnja biljka koja dosegne visinu do 70 cm, uspravna stabljika kao i listovi većinom su ljubičasto nahukani. Listovi s peteljkom krpasto su razdijeljeni sa 2-3 para duguljastih nazubljenih postranih dijelova i suličastim nejednako nazubljenim vršnim dijelom. Mali žuti cvjetovi smješteni su u grozdasti cvat na krajevima izdanaka. Dosta duge komuške su uspravne, zašiljene i položene prema stabljici. Čitava biljka, kao i cvjetovi, imaju veliku sličnost s ostalim krstašicama, a posebno s poljskom rotkvom (br. 120) s kojom se često zamjenjuje.

Miris i okus: biljka miriši osebujno, pomalo oštro, dok je okus gorak i nalik na gorušicu (senf).

Vrijeme cvatnje: svibanj do jeseni.

Stanište: često dolazi u većem mnoštvu na bunjištima, pustim mjestima i uz rubove putova, a i inače strižuša slovi kao dosadan korov.

Ljekoviti dio biljke: sabire se biljka u cvatu, prirezana ne sasvim do zemlje, a i donje - većim dijelom posmeđene listove - treba ukloniti.

Ljekovite i djelotvorne tvari: najdjelotvornija je tvar gorušičino eterično ulje, nadalje je utvrđen glikozid gorušičinog ulja i mirozin. U biljci je dokazan i glikozid koji lagano djeluje na srce, poput digitalisa.

Ljekovito djelovanje: strižuša je nekoć bila vrlo cijenjena ljekovita biljka u bolestima grla i prsiju. U Francuskoj je bila nazvana Herbe auchantre, tj. biljka za pjevače, jer su pjevači rado popili šalicu čaja od strižuše bilo pred nastup, bilo u pauzi između nastupa.

Pojedinačna primjena te biljke navedena je u primjeni u pučkoj medicini.

Primjena u pučkoj medicini: strižuša se vrlo rado upotrebljava u pučkoj medicini za liječenje katara dišnih organa osobito kod upale grkljana te je njezina upotreba hvaljena kao vrlo uspješna. Čaj od strižuše djeluje na rastvaranje sluzi, na suzbijanje grčeva i na umirenje kod svih akutnih ili kroničnih katara grkljana, kod promuklosti, gubljenja glasa, kod bolesti grla i prsiju, kašlja, bronhalne astme, kod prekomjerne sluzi u prsima i kod katara pluća.

Strižuša se nadalje preporučuje kod žutice, katara mjehura, kod bubrežnih kamenaca i

skorbuta.

Liječenje se vrši vrućim čajnim oparkom, uzima se 1 čajna žlica osušene droge za 1 šalicu čaja, ostavi se nakon prelijevanja kipućom vodom da odstoji 4 do 5 minuta i tokom dana pije u gutljajima 3-4 šalice.

U liječenju svih navedenih kataralnih oboljenja čaj se može zasladiti medom.